

"מונו-נו-אווארה: בעקבות הזמן האבוד"

"Mono-no-aware: In Search of Lost Time"

סדרת הקרנות

A Screening Series

הברדלס (1963)

The Leopard (1963)

שבת, 7 בספטמבר, 20:00

Saturday, September 7th, 20:00

לבונטין פיאנו בר, לבונטין 13, תל אביב

Levontin Piano Bar, 13 Levontin St. Tel Aviv

אוצר: דן חיוטין
www.danchyutin.com

הברדלס (1963)—סרט #4 בסדרה "מונו-נו-
אווארה"

למרות מרכזיותו לתרבות יפן, המונח "מונו-נו-אווארה" (*mono-no-aware*) אינו קל להגדרה. באופן מילולי, הוא מתפרש כ"הפאתוס של דברים", אך משמעותו עמוקה יותר, ומתייחסת לעצב המתוק שדרכו נחוזה מעבר הזמן. סדרת הקרנות זו תבחן כיצד תחושת ה"מונו-נו-אווארה"—אותה תגובה של תוגה וערגה לדברים שאינם עוד—מופיעה בסרטים מהקשרים תרבותיים שונים, וכיצד היא מסייעת לנו להתמודד עם עובדת היותנו בני חלוף.

הסרט הרביעי בסדרה, הברדלס (1963) של לוקינו ויסקונטי, מתמקד ברגע מפתח בהיסטוריה האיטלקית—שיאו של הריסורג'מנטו, המאבק לאיחוד איטליה. דרך סיפורה של משפחת אצולה סיציליאנית, ויסקונטי חושף את השינוי שחל בארצו, את מותו של סדר ישן אשר יסודותיו טמונים במסורת מלאת הוד והדר, ואת עלייתו של סדר חדש על גלי מהפכה, אשר לא מימש את הגאולה אותה בישר. בתמורה חברתית זו הבמאי, אציל במוצאו וקומניסט בהשקפתו, מזהה לא רק את שורשי קשייה של איטליה המודרנית, אלא גם את שורש הפיצול שבזהותו האישית. על בסיס ההבנה כי עבר זה אינו בר ביטול, לויסקונטי לא היתה ברירה אלא לחזור למקורותיו ולנסות לשרטטם מתוך עמדה מורכבת של געגוע, מלנכוליה, וחמלה.

The Leopard (1963)—film #4 in the Series
"Mono-no-aware"

In spite of its centrality to Japanese culture, the term "mono-no-aware" defies easy definition. Literally, it means "the pathos of things", yet its meaning runs deeper, and relates to the sweet sadness which is evoked by the passage of time. This screening series will show how the feeling of "mono-no-aware" appears in films of different cultural contexts, and how it helps us cope with our impermanence.

The fourth film of the series, Luchino Visconti's *The Leopard* (1963), centers around a key moment in Italian history: the struggle to unify Italy. Through the story of a declining Sicilian aristocratic family, Visconti reveals the change that has occurred in his country, the death of an old order rooted in a grand tradition, and the rise of a new order, which failed on its promise of redemption. Visconti, aristocrat by descent and communist by affiliation, located in this historical period the origins of his conflicted identity. He thus returns to the past with the understanding that it cannot be changed, but rather portrayed with an equal measure of yearning, melancholia, and compassion.